

Sagen sattes til Forhandling.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Ved Gennemførelsen af Ferieloven er det blevet muligt at ratificere den paa Genève-Arbejdskonferencen i 1936 vedtagne Konvention vedrørende aarlig Ferie med Løn, og jeg skal anbefale det høje Ting at tiltræde, at Konventionen ratificeres.

Laurits Knudsen: Efter den Redegørelse, der foreligger fra Socialministeren, er der ingen Anledning for mig til at sige mange Ord. Forslaget maa jo ses som en Følge af, at man paa den i Genève i 1936 afholdte Arbejdskonference vedtog en Konvention om aarlig Ferie med Løn, og at Rigsdagen derefter i 1938 har gennemført Ferieloven af 13. April 1938, hvilken Lov som allerede oplyst er i Overensstemmelse med Konventionen. Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Forslaget til velvillig Behandling, ogsaa under Hensyn til at vi i størst mulig Udstrækning bør deltage i det internationale Samarbejde paa Sociallovgivningens Omraade.

Villemoes: Da dette høje Ting i April Maaned vedtog den af Ordføreren for det socialdemokratiske Parti omtalte Lov mod Oppositionens Stemmer, gav jeg Udtryk for, at jeg paa mange Omraader var uenig med den højtærede Minister med Hensyn til Affattelsen af Lovforslaget. Det var jo imidlertid vedtaget af Flertallet i det høje Folketing, og den højtærede Socialminister ønskede derfor ikke at ændre noget i Ordlyden. Da jeg fik den Oplysning, at der ingen Mulighed var for, at det Flertal, som stod bag den højtærede Minister, vilde gaa med til at drøfte Lovforslagets Enkeltheder i et Udvalg, frafaldt jeg Ønsket om Udvalgsbehandling, idet mit Parti ikke paa et saa fremrykket Tidspunkt af Samlingen ønskede etableret en Udvalgsbehandling til ingen Verdens Nytte. Alle vil vide, at denne Lov om Ferie med Løn var affattet paa en saadan Maade, at mit Parti maatte gaa imod den. Jeg skal ikke rekapitulere Forhandlingerne og Synspunkterne fra dengang, men kun nævne som en Kendsgerning, at saaledes som Loven var affattet, var vi ikke Tilhængere af den.

Angaaende det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende et af den internationale Arbejdskonference i Aaret 1936 vedtaget Udkast til Konvention angaaende aarlig Ferie med Løn har den højtærede Socialminister naturligvis Ret i, at dansk Lovgivning i dette Øjeblik er saa-

ledes, at det vil være muligt at vedtage Rigsdagsbeslutningen; men mit Parti ser saadan paa det, at Erhvervene i den Tid, der er gaaet siden April, har haft umaadelige Besværligheder med Gennemførelsen af denne Hastelov. — for det kalder jeg den, idet den kun var til Behandling i det høje Landsting i ganske faa Dage, saa at der ikke blev Lejlighed til at drøfte Lovforslagets Enkeltheder med de Medlemmer af Tinget, som har daglig Tilknytning til Erhvervslevet. Havde man taget en saadan Forhandling, kunde man have undgaaet det, som nu er sket, nemlig at Loven har givet Anledning til meget Slid og til mange forskellige Opfattelser, hvilket ikke burde have været nødvendigt, fordi man skulde ind paa en saadan Lovgivning. Vi har altsaa fra Venstres Side haft Ret i vore Synspunkter, da vi udtalte os dengang. Loven har virket uheldigt, derom kan der ingen Tvivl være, det maa den højtærede Minister ogsaa være enig med mig i. Dette ønsker vi sagt fra vor Side ved denne Lejlighed. Men yderligere mener vi, at til Trods for at Lovgivningen altsaa er saadan, at vi kan ratificere den omtalte Konvention, maa vi have Lov til at tænke en lille Smule over; hvilke Følger der kan komme ud deraf.

Vi har tidligere i de nordiske Lande og i høj Grad her i Danmark været indstillet paa ud fra sociale, humane Anskuelser at ratificere Vedtagelser i Genève, naar disse dækkedes af dansk Lovgivning; idet vi heroppe i Danmark indtil Dato har kunnet være stolte af, at vor sociale Lovgivning var mere end et Hestehovede foran Lovgivningen i andre Lande. Nu synes det dog maaske nok, som om dette er ved at gaa en Kende over Gevind, alene af den Grund, at Folkenes Forbud og de Beslutninger, der træffes der og paa Arbejdskonferencer o. s. v., i dette Øjeblik ikke har den samme Virkning ud over Verden som tidligere. Vi maa erkende, at det vidunderlige internationale Arbejde paa Fredsomraadet, paa det kulturelle og sociale Omraade i højeste Grad har lidt Skibbrud. Der er ikke det samme Sammenhold i Verden som tidligere. Vi maa erkende det beskæmmende i, at vi f. Eks. har været med til at vedtage forskellige Sanktioner, som vi senere har maattet slaa en tyk Streg over. Dette er ikke rart.

Det foreliggende Forslag kan afgjort vedtages, uden at man ændrer dansk Lovgivning, men vi var i højeste Grad imod Ferieloven, da den blev vedtaget, og ønsker absolut, at Befolkningen og Rigsdagens Flertal maa komme til det Standpunkt, at det, som det nuværende højtærede Mini-